

ΕΞΩ II ολις

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΦΕΙΝΟΠΩΡΟ 1994 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Ν. Γ. ΠΕΝΤΖΙΚΗΣ: Σχέσεις της ψηφαρίθμησης με την προσευχή • ΤΑΤΙΑΝΑ ΓΡΙΤΣΗ-ΜΙΛΛΙΕΞ: Τεράτων γόνοι • ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΖΟΥΛΗΣ: Εννέα ποιήματα • ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΠΙΤΤΑΣ: Οι κατοίκες •

ΕΚΤΩΡ ΚΑΚΝΑΒΑΤΟΣ: Στιγμότυπο οντογένεσης • ΜΠΟΓΚΟΜΙΛΝΤΖΟΥΖΕΛ: Ένα ποίημα για τη ΝΙΚΗ Σαμοθράκης • ΜΠΙΛΥ ΒΕΜΗ: Έξι ποιήματα • ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΥΓΚΟΥΛΟΣ: Σαπφώ • ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ: Σερδύγεβο '94 • ΕΛΕΝΗ ΣΚΑΒΔΗ: Στα κούτσουρα • ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ: Ονόματα μόνο • ΧΑΡΗΣ Θ. ΤΖΟΥΛΗΣ: Ποιήματα • Ν. Μ. ΒΑΣΕΒΑΝΙΔΗΣ: Η παραμεθόριος στο κορμί μας • ΧΡΟΝΙΚΑ: Μελίνα η αγέρωχη ελληνίδα - Χρόνης Αηδονίδης - Ψυχιατρικές κινητές μονάδες

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Ε. Κακναβάτος

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΟΝΤΟΓΕΝΕΣΗΣ

Μούσκεμα του ίδρωτα
ώρα τώρα πάλευε να βγει
έξω απ' τη μάζα του
ότι τοφερνε γύρα ριγωτά αιλουροειδές
το όνομα

Αντιστεκότανε στον ονοματισμό του
αντιστεκόταν μη το ευνουχίσουνε
μη γίνει άφαντο κι αναζητούμενο
πίσω από' να όνομα
μη κατανήσει σημαινόμενο
ανάπτηρο
να το φροντίζει κάποια λέξη.

Θανάσης Β. Κούγκουλος

Σαπφώ
πάρθενον αδύφων
(εννέα ποιήματα)
μετάφραση: Θανάσης Β. Κούγκουλος

Στη Μαρία

I

Ποιό κορίτσι του χωριού
στήνει παγίδες στο μυαλό μου
κοτέλα του χωραφιού
ντυμένη στο δέρμα
που τρέμει
να σηκώσει το φουστανάκι της
βαθιά
πέρα από τη φτέρνα

τίς δ' αγροίωτις θέλγει νόον
αγροίωτιν επεμμένα σπόλαν
ουκ επισταμένα τα βράκε' έλκην επί τών σφύρων;

II

Σε βελουδένιου
κοριτσιού
τα στηθάκια
να πέφτεις
τη νύχτα

δαύοις απάλας ετάρας εν σπήθεσιν

III

Το νερό ψυχρό
βγάζει ήχους πουλιών
μέσα στα κλαδιά της μηλιάς
και ύπνος σκοτεινός
στάζει

όταν τα φύλλα
παίζουν τραμπάλα

αμφί δ' ύδωρ
ψύχρον κελάδει δι' ύσθων
μαλίνων, αιθυσσομένων δέ φύλλων
κώμα κατάρρει

IV

Κορίτσι
με τη φωνή της πούησης
το λεπτό κορμί
τα μάτια μέλι
ο έρωτας τρέχει
στ' όνειρο πρόσωπο σου
κι η Αφροδίτη
σου 'ταξε
τον κόσμο

(Συνδυασμός δύο αποσπασμάτων)
πάρθενον αδύφωνον
σοί χάριεν μέν είδος, όππατα δ
μέλλιχ', έρος δ' ἐπ' ιμέρτωι κέχυται προσώπωι
τετίμακ' εξοχά σ' Αφρόδιτα

V

Πεθαμένη
θα βρεθείς
ύστερα κανένα
μνημόσυνο για σένα
γυναίκα
ούτε ένα ρόδο της Πιερίας
στο κορμί σου
μόνο λησμονημένη
στο δωμάτιο του θανάτου
θα γυρνάς
μέσα σε μαύρους νεκρούς
ιπτάμενη

κατθάνοισα δέ κείσηι ουδέ ποτα μνανοσύνα σέθεν

έσσετ ουδέ ποκ' ύστερον· ου γάρ πεδέχηις βρόδων
των εκ Πιερίας· αλλ' αφέντης καν Αίδα δόμωι
φοιτάσθης πεδ' αμαύρων νεκών εκπεποταμένα

VI

Γεμάτο
βγήκε
το φεγγάρι
κι οι κοπέλες
προσκύνησαν
την άγια πέτρα

πλήρης μέν εφαίνετ' α σελάννα
αι δ' ως περί βώμον εστάθησαν

VII

Όπως ο υάκινθος
του βουνού
που οι ποιμένες
σπάνε με τα πόδια
έπεσε κάτω
το κόκκινο λουλούδι

οίαν τάν υάκινθον εν ωρεσι ποίμενες ἄνδρες
πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος

VIII

Έπιασε πάλι ψύχρα
μέσα τους
και πέταξαν
τα φτερά
οι κοπέλες

ταίσι δ' αυ ψύχρας μέν έγεντο θύμος
πάρ δ' ίεισι τά πτέρα

IX

Ο Ερμής
 μπήκε στ' όνειρό μου
 εγώ του είπα
 Κύριε τελείωσα
 δε γελώ, δεν τραγουδώ
 δε νιώθω το χρήμα
 μόνο ένας πυρετός με κατέχει
 να πεθάνω
 να δω τις δροσερές
 με τους λωτούς
 σχέσεις του θανάτου

Ερ-
 μας γ' είσηλθ' επ' ονοίρατός μ'. Έγω δέ
 εἴπον· Ω δέσποτ' ἐπταν ολώλαμεν
 ου μά γάρ μάκαιραν ἔγωγ'
 οὐδὲν ἄδομ' ἐπερθ' ὄγαν εἶτ' ὀλβω,
 κατθάνην δ' ἴμερός τις ἔχει με καὶ
 λωτίνοις δροσέντας σχ-
 θοις ἰδην Αχέροντος

Σημείωση του μεταφραστή:

Η μεταφραστική δοκιμή εννέα αποσπασμάτων της Σαπφούς έγινε μέσα στον πυρετό μιας αναγνωστικής επαφής, ερωτικής θα την έλεγα, με τον ποιητικό λόγο της συμπατριώτισσας του Οδ. Ελύτη. Και η απόπειρα αυτή επιθυμεί να λειτουργήσει εντελώς ποιητικά: δηλαδή να σκύψει στον κόσμο της Σαπφούς, μακριά από το ανατομικό νυστέρι της κλασικής φιλολογίας και να συναντήσει το ποίημα αποδεσμευμένο από τον τρόμο του παρελθόντος χρόνου.

Ευχαριστώ τους καθηγητές Μιχάλη Μερακλή και Θανάση Τζούλη που διάβασαν το χειρόγραφο της μετάφρασης.

Σημείωση του εκδότη:

Η έλλειψη πολυτονικού στα πρωτότυπα χωρία οφείλεται σε αδυναμία του τυπογραφείου.